

Патријарх Порфирије у Фочи: Храм посвећен Светом Сави је доказ да је опредељење свих који овде живе мир

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије началствовао је 26. новембра 2023. године, на празник Светог Јована Златоустог, светом архијерејском Литургијом у цркви Светог Саве у Фочи.

Торжествено литургијско сабрање започело је свечаним чином великог освећења Светосавског храма у Фочи којим је началствовао Његова Светост Патријарх г. Порфирије уз саслужење високопреосвећене и пресвећене госпде архијереја: дабробосанског Хризостома, црногорско-приморског Јоаникија, жичког Јустина, диселдорфског немачког Григорија, славонског Јована, бихаћко-петровачког Сергија, захумско-херцеговачког и приморског Димитрија, будимљанско-никшићког Методија, шабачког Јеротеја и јегарског

Нектарија.

На крају свете Литургије, многобројном благочестивом народу Фоче и околине, Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије упутио је очинску поуку, у којој је истакао да се велика благодат излила данас на Фочу, велики благослов се излио на Републику Српску, али и шире, јер су Срби православни осветили наред Фоче храм и то храм који је посвећен првом Архиепископу српском, светитељу Сави. Његова Светост је у поучној беседи објаснио да је данас Фоча добила своју душу, а да постављање храма посвећеног Светом Сави у центар града открива и показује правац и смернице живота људи који овде живе, што значи да Јеванђеље Христово уређује односе унутар једног народа, једне Цркве, али и односе са другима који су другачији.

Српски Првојерарх је тумачећи јеванђелску причу о Милостивом Самарјанину, у којој један припадник изабраног народа пита шта треба да чини да заслужи Царство Божје, нагласио да то питање свако од нас поставља, чак и ако нисмо увек најсвеснији да нам је суштинска и најважнија потреба заједница са Богом, да је важније од свега да нађемо смисао свога постојања, а смисао нашег постојања јесте управо име Христово – појаснио је Патријарх. Колико смо предани Христу, колико му верујемо, колико живимо заповести његове и ону најважнију заповест о љубави, то доказујемо својим животом и односом према ближњем, а да отвореног срца треба да разумемо да је сваки човек наш ближњи. Љубав према Богу доказује се спремношћу да волимо човека, да га разумемо, да праштамо и да тражимо опроштај. – Син Божји је дошао међу нас човекољубља ради.

Дакле, они који припадају истој вери, истој Цркви, истом народу, у овој библијској повести, нису помогли рањеноме. Али, један који припада другом народу – Самрајанима, а Самарјани су били за Јевреје народа погрешне вере, којима чак ни на весеља нису одлазили, помаже рањеном. Он му вида ране, узима гу у наручје и носи у гостионицу. Он моли гостионичара да укаже сваку врсту помоћи рањеном и обећава да ће све трошкове око бриге Он касније измирити. Питао је Господ, испричавши ову причу, припадника изабраног народа и исправне вере: Ко је ближњи овоме човеку? Овај одговара: Онај који му је помогао. И Господ га саветује да и он чини тако. Патријарх је закључио да затварање у себе, у свој егоизам, у свој поглед на свет, може бити погубно и супротно Јеванђељу Христовом, те да смо позвани на човекољубље према сваком човеку, јер је сваки човек наш ближњи.

На крају, Његова Светост је нагласио да храм Светог Саве у Фочи треба да нас подсећа да је Свети Сава увек чинио да његов народ буде јединствен у

Христу. То што је био јединствен, давало му је снагу да буде стваралачки настројен кроз векове, као што је био и сам Свети Сава, који је спајао и Исток и Запад, и Цариград и Рим. Патријарх је поздравио све окупљене, пожелевши да се увек сабирамо у овом светом храму и да испуњавамо Господњу заповест о љубави и човекољубљу, јер смо створени не за пролазност, већ за Царство Божје.

Милорад
освећеног

